

Andrzej Łaskarzyc Kalendarium

Opracował Jakub Łojko

Postać Andrzeja Łaskarzyca, wybitnego dyplomaty czasów panowania Władysława Jagiełły, zasługuje na szczególną uwagę, zwłaszcza, że w tym roku mija 600. rocznica śmierci. Pomnikami jego dokonań, przypominającymi jego zasługi dla Ojczyzny to piękny kościół w Koninie-Gostawicach oraz obronna rezydencja, wznosząca się nieopodal świątyni. Społeczność Konina i wcielonych w jego administracyjne granice Gostawic, jednak niewiele może powiedzieć o nim i jego zasługach. W tej sytuacji pozostaje nam ukierunkować zainteresowanych na lektury, które przybliżą im postać duchownego, uczonego, dyplomaty, żyjącego w latach 1362-1426.

Pierwszą próbę dokonań wybitnego mieszkańca Gostawic stworzył Marian Frontczak, który na łamach czasopisma *Nasza Przeszłość* [*Andrzej Łaskarz z Gostawic herbu Godziemba biskup poznański*, *Nasza Przeszłość* 30, 1969, s. 125-170 – tekst dostępny w zasobach cyfrowych], opublikował obszerną biografię, która znacznie wyszła poza biogram opublikowany w *Polskim Słowniku Biograficznym*. Praca zawiera dwie mowy wygłoszone przez Łaskarza na Soborze Powszechnym w Konstancji (w tłumaczeniu na język polski) oraz list do Zbigniewa Oleśnickiego. Przełomowe znaczenie w badaniach nad Andrzejem ma pisarski dorobek krakowskiego uczonego, profesora Krzysztofa Ożoga. Najważniejszą jego publikacją pióra jest rozprawa: *Uczeni w monarchii Jadwigi Andegaweńskiej i Władysława Jagiełły 1384–1434* wydana w Krakowie w 2004 r.

Władze miasta Konina w 2017 r. doprowadziły do sfinalizowania druku biografii biskupa Andrzeja, na którą złożyły się artykuły: profesora Tomasza Jurka, doktora Pawła Dembińskiego, magistra Tomasza Gidaszewskiego, doktora Adama Kozaka. Wspomniane teksty cytowano z pomocą skrótów, których wykaz podajemy poniżej.

Bullarium Poloniae III-IV – Bullarium Poloniae, t. III, lata 1378-1417, ed. I. Sułkowska-Kuraś, St. Kuraś, Romae Lublin 1998; t. IV, lata 1417-1431, ed. I. Sułkowska-Kuraś, St. Kuraś, H. Wajs, Romae Lublin

Dembiński – P. Dembiński, *Poznańska kapituła katedralna w czasach Andrzeja Łaskarza* [w:] Łaskarz, s. 41-72.

Gidaszewski – T. Gidaszewski, *Andrzej Łaskarz herbu Godziemba. Pomiędzy Gostawicami, Poznaniem a Rzymem* [w:] A. Łaskarz, s. 17-40.

Jurek – T. Jurek, *Mikołaja Ciotczanego kazanie wygłoszone podczas egzekwii po śmierci Andrzeja Łaskarza* [w:] Łaskarz, s. 99-114.

KDW V, VI-IX, XI – Kodeks dyplomatyczny Wielkopolski, t. V, wyd. Franciszek Piekosiński, S[tanisław]. K[utrzeba], Poznań 1908; t. VI, wyd. A. Gąsiorowski, W. Kowalewicz, ; t. VII, wyd. A.

Gąsiorowski, R. Walczak, Warszawa-Poznań 1985; t. VIII, wyd. A. Gąsiorowski, T. Jasiński, Warszawa-Poznań 1989; t. IX, A. Gąsiorowski, T. Jasiński, Warszawa-Poznań 1990; t. XI, A. Gąsiorowski, T. Jasiński, T. Jurek, I. Skierska, Warszawa 1999.

Kozak – A. Kozak, Dokumenty biskupa poznańskiego Andrzeja Łaskarza. Rekonesans badawczy [w:] A. Łaskarz, s. 73-98.

Łaskarz – Andrzej Łaskarz, dyplomata, duchowny 1362-1426, pod red. T. Jurka, Konin 2015.

Ożóg - K. Ożóg, *Uczeni w monarchii Jadwigi Andegaweńskiej i Władysława Jagiełły (1384-1434)*, Kraków 2001.

Podstawowe fakty z związane z działalnością kościelną, dyplomatyczną Andrzeja Łaskarzycy z Gostawic zawierają liczne opracowania jemu poświęcone, które zestawiono w poniżej. Dokładniejsze informacje na ten temat odnotowują dokumenty opublikowane głównie w *Kodeksie dyplomatycznym Wielkopolski*, aktach procesów polski-krzyżackich toczących się przed Benedyktem Macrayem vel Makraiem (1413) i Antonim Zeno (1422-1423).

W niniejszym opracowaniu nie zwracano baczniejszej uwagi na liczne urzędy Andrzeja Łaskarza jako kurialisty rzymskiego. Skupiano się na jego dokonaniach jako dyplomaty i biskupa poznańskiego i okresie 1411-1426. Również nie cytowano wszystkich wykorzystanych publikacji źródłowych, w tym Roczników Jana Długosza (księga jedenasta).

1362 r. – urodził się Andrzej z Gostawic, późniejszy biskup poznański (1414-1426). Lites 1422-1423, s. 265 n.

1379 r. – Andrzej Łaskarz przebywa w Pradze, gdzie rozpoczyna studia na Uniwersytecie Karola.

1392-1414 – Andrzej Łaskarz piastuje godność prepozyta kapituły katedralnej we Włocławku.

1393 r. – Andrzej Łaskarz kontynuuje studia na wydziale jurystów Uniwersytetu w Pradze.

1397 r. – marzec 8 – lipiec 22 – Andrzej z Gostawic pełni obowiązki kanclerza królowej Jadwigi Andegaweńskiej, K. Ożóg, s. 152.

1398 r. – luty 11, Pyzdry – Tomek z Węgleszyna, starosta generalny Wielkopolski oświadcza, że Mikołaj z Wenecji, sędzia kaliski nadał opactwu cysterskiemu w Łądzie wieś Mąkownicę. Dokument poświadczyli Andrzej Łaskarzyc, prepozyt wrocławski wraz Derstawem z Lichenia, łowczym kaliskim i innymi osobami, KDW VI nr 364.

1413 r. – październik 2, Horodło – Andrzej z Gostawic [dalej AG], prepozyt włocławski wraz z Andrzejem z Lubrańca, sędzią kujawskim przyjmują do rodu Godziembów bojarów litewskich. Akta Unii Polski z Litwą, wyd. S. Kutrzeba, W. Semkowicz, s. 51 nr 49; W. Semkowicz, O

litewskich rodach bojarskich zbratanych ze szlachtą polską, Rocznik Polskiego Towarzystwa Heraldycznego, t. IX, 1928-1929, s. 255 (zachowana pieczęć herbowa Andrzeja z Gostawic).

1406 r. – październik 27 – Andrzej z Gostawic przebywał w Licheniu, gdzie sąd ziemski przysądził mu las we wsi Przewłoka (zaginiona osada koło Ślesina), KDW VII, nr 578.

1409 r. – Andrzej z Gostawic wraz Piotrem Wyszem biskupem krakowskim pielgrzymują do Ziemi Świętej.

1410 r. – lipiec 2 – Andrzej Łaskarzyc, prepozyt włocławski przebywał w Ciężeniu, gdzie towarzyszył Wojciechowi Jastrzębcowi, biskupowi poznańskiemu, KDW VII, nr 664.

1413 r. – styczeń 17 – Andrzej Łaskarzyc, jak reprezentant króla Władysława Jagiełły rozpoczyna aktywną działalność uczestniczy w procesie polubownym, toczącym się przed wystannikiem Zygmunta Luksemburskiego, Benedyktem Macrayem. Ks. M. Frontczak, Andrzej Łaskarz, s. 147.

W. Sieradzan, *Misja Benedykta Macraya w latach 1412-1413. Z dziejów pokojowych metod rozwiązywania konfliktów międzynarodowych w Europie środkowo-wschodniej w późnym średniowieczu*, Malbork 2009; rec.: S. Szybkowski, *Misja Benedykta Macraya w nowym ujęciu*, Zapiski Historyczne LXXVI, 2011, z. 2, s. 95-110 [artykuł dostępny w zasobach cyfrowych].

1414 r. – kwiecień - kapituła katedralna w Poznaniu dokonuje kanonicznej elekcji biskupa Andrzeja Łaskarza.

1414 r. – kwiecień 24, Gniezno – Mikołaj Kiczka archidiakon gnieźnieński, prokurator Andrzeja z Gostawic, biskupa elekta poznańskiego, przejmuje kantorię gnieźnieńską, opustoszałą po śmierci Piotra Kuropatwy; KDW XI, nr 1887. Przejęcie zapewne miało związek z nadaniem kantorii Andrzejowi Łaskarzowi i jego elekcją na biskupa poznańskiego.

Andrzej z Gostawic nigdy nie został potwierdzony jako kantor gnieźnieński, jednak przejęcie jej przez prokuratora Mikołaja Kiczkę świadczy, że czerpał z niej dochody, co najmniej do 1417 r., kiedy wymieniono kolejnego kantora Jana z Brzóstkowa.

1415 r. -styczeń – Konstancja – Łaskarz wygłasza mowę powitalną wobec Zygmunta Luksemburskiego i papieża Jana XXIII przybyłych na Sobór Powszechny w Konstancji; T. Gidaszewski, s. 31;

1415 r. – kwiecień 6, Konstancja – Andrzej Łaskarz składa wnioski o potępienie Nauk Jana Husa.

1417 r. -grudzień 5 – 1418 r., początek roku – Andrzej z Gostawic przyjmuje sakrę biskupią z rąk papieża Marcina V, T. Gidaszewski, s. 33.

1418 r. – początek roku, Konstancja – wśród uczestników Soboru Powszechnego w Konstancji jest rozpowszechniana Satyra, pióra dominikanina Jana Falkebnerga, szkalująca króla Władysława Jagiełłę.

1418 r. – marzec 21 – Andrzej Łaskarz, po powrocie z Soboru Powszechnego w Konstancji, rozpoczyna urzędowanie jako biskup poznański, A. Kozak, s. 77.

1418 r. – maj 6, Poznań – Andrzej Łaskarz przebywa w Poznaniu, gdzie wystawia dokumenty biskupie, KDW VIII, nr 823.

1418 r. – czerwiec 29, Poznań – Biskup poznański sprzedaje część dochodów z młyna w Marcewie w kluczu stłupeckim, KDW VIII, nr 828.

1418 r. – lipiec 5, Poznań – Biskup Andrzej z Gostawic rezyduje w Poznaniu, KDW VIII, nr 829.

1418 r. – sierpień 6, Łęczyca – Do lokacji miasta Łaskarzewa, leżącego na pograniczu dawnego powiatu radomskiego i przy granicy z Mazowszem doszło 6 sierpnia 1418 r. podczas pobytu króla Władysława Jagiełły i biskupa Andrzeja Łaskarza w Łęczycy. Miasto lokowano na gruntach wsi Gorczyzew. Świadcami tego wydarzenia byli Mikołaj Trąba, arcybiskup gnieźnieński, Jakub biskup płocki, Jan biskup wrocławski, Jan biskup chetmiński oraz Krystyn kasztelan krakowski. Dokument wystawił biskup krakowski, Wojciech Jastrzębiec, zarazem kanclerz Królestwa Polskiego. Spisał go mistrz Dominik Baiardi z Fermo we Włoszech, znany z lat 1416-1418.

Przywilej znany jest z oryginału zachowanego w Archiwum Archidiecezjalnym w Poznaniu oraz kopii zamieszczonej w metryce Koronnej, w księdze spraw publicznych (kanclerskich), sygnatura KK 80, s. 32-34. Druk w: Zbiór dokumentów małopolskich, cz. VII, wyd. S. Kuraś, I. Sulkowska-Kurasiowa, Wrocław 1975, nr 1873.

1418 r. – listopad 15, Poznań – Andrzej Łaskarz przebywa w Poznaniu, KDW VIII, nr 838.

1418 r. – listopad 16, Poznań

Andrzej, biskup poznański potwierdza erekcję i uposażenie altarii św. Heleny i św. Jadwigi w kościele parafialnym św. Jakuba w Święciechowie, ufundowanej przez księdza Jana ze Święciechowy, KDW V, nr 286.

R. Fundacyi powyższej dokonał ksiądz Jan ze *Święciechowa*, nabywszy na ten cel czynsz roczny 5 grzywien szerokich groszy praskich za 65 grzywien od Piotra Cordeboga. Sprzedaż tego czynszu zapisanego na 4 łanach wójtowskich w *Święciechowie*,¹⁾ leżących ku *Wilkowu*, dokonał Piotr Cordebog za zezwoleniem Mikołaja opata lubińskiego i Sądka proboszcza starogostyńskiego pod warunkiem, że za życia jego czynsz ten nie może być wykupionym, chyba przez jego następców. Prawo patronatu mają posiadać Mikołaj, Jerzy i Jan, synowie ś.p. Mikołaja Lekerice z Święciechowy. Na końcu dodał Andrzej biskup poznański, że każdoczesny ołtarzysta ma czytać za duszę fundatora co tydzień dwie msze.

1419 r. luty 8 – Andrzej Łaskarz, biskup poznański wraz Jakubem z Korzkwi, biskupem płockim i Piotrem Wolframem, scholastykiem gnieźnieńskim zostali wyznaczeni na arbitrów, którzy mieli rozstrzygnąć spór biskupa wrocławskiego Jana Kropidły z kapitułą katedralną wrocławską, o prawa korzystania z dóbr Wolborz, Inwentarz realny ADWł., t. I, nr 231.

1419 r. – luty 9, Włocławek – Andrzej Łaskarzyc, biskup poznański, przebywa we Włocławku, gdzie zapadł wyrok w sprawie biskupa Jana Kropidły, S. Librowski, *Inwentarz realny dokumentów Archiwum Diecezjalnego we Włocławku*, t. I, Włocławek 1994, s. 128-129 nr 232.

1419 r. - czerwiec 4, Kościan – Małgorzata Młyńska zwraca się do biskupa Andrzeja Łaskarza z prośbą o kanoniczne zatwierdzenie fundacji altarii w kościele parafialny w mieście Osieczna i prezentuje na nią Jana syna Mikołaja z Osiecznej. KDW XI, nr 1909.

1419 r. – lipiec 1, Poznań – Andrzej Łaskarz Biskup poznański zatwierdza fundację Małgorzaty Młyńskiej w kościele parafialnym w Osiecznej. KDW XI, nr 1912.

1419 r. – sierpień 5, Ciężen – Andrzej z Gostawic, biskup poznański eryguje altarię św. Katarzyny w kościele parafialnym w Gostyniu, KDW V, nr 299.

R. Andreas episcopus Posnaniensis in *Czyanszym* die 5 m. Augusti a. 1419 potwierdza zapis rocznego czynszu 10 grzywien groszy szerokich praskich przez ś.p. Wojciecha proboszcza żytowieckiego u mieszczan miasta *Gostynia*) zakupionego i na erekcyę nowego ołtarza w kościele parafialnym gostyńskim św. Małgorzaty przeznaczonego. Biskup zatem funduje nowy ołtarz św. Katarzyny w tymże kościele. Za wyptacanie powyższego czynszu przez mieszczan poręczają Bartosz i Janusz de *Wezenburg*, bracia i dziedzice *Gostynia*, równie i ks. Paweł proboszcz tameczny. Prawo patronatu przyznaje biskup miastu, które ma zawsze prezentować księdza dobrego kaznodzieję. Tenże ma tygodniowo odprawiać 2 msze, z których jedną za zmarłych i co święto mieć kazanie, za pozwoleniem jednak proboszcza. Ołtarzystą może być i dyakon, jeśli jest dobrym kaznodzieją. Testes: mgr. Boguslaus presbiter Plocensis, capellanus episcopi, mgr. Mathias Cordebog advocatus et procurator consistorii Wratislaviensis, Andreas de *Zyrkowo*, Paulus de *Gostyn*, ecclesie parochialis rectores, Petrus de Petirnella consul, Mathias Michaelis notarius de *Gostyn*, Michael Iohannis de *Gostyn* notarius episcopi.

1419 r. – grudzień 2, Poznań, biskup Andrzej Łaskarzyc przebywając w Poznaniu wystawia dokument, w którym wyraża zgodę na fundację ołtarza w kościele parafialnym św. Marii Magdaleny w Poznaniu i zatwierdza jego uposażenie, KDW V, nr 308.

1419 r. – grudzień 2, Poznań – Andrzej Łaskarz przebywa w Poznaniu, KDW VIII, nr 865.

1419 r. – grudzień 20, Słupia – potwierdzony pobyt biskupa Andrzeja Łaskarzyca w tej wsi, KDW V, nr 311.

1420 r. – luty 23, Gniezno – Andrzej Łaskarz, biskupa poznański poświadcza dokument oficjła gnieźnieńskiego zawierający postanowienia synodu wieluńskiego w sprawie notariuszy publicznych i wzywający ich do rejestracji swoich prerogatyw. KDW XI, nr 1918.

Zobacz: A. Gąsiorowski, *Wprowadzenie w życie uchwały synodu wieluńskiego 1420 r. De fide instrumentorum* [w:] *Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska Lublin - Polonia*, Sectio F, vol. XLV, 1990, s. 206-208.

1420 r. – czerwiec,9-11, Poznań – odbywa się synod zwołany przez biskupa Andrzeja.

1420 r. – czerwiec 8, Poznań – KDW VIII, nr 886.

1420 r. – czerwiec 8, Poznań – biskup Andrzej zatwierdza fundację kaplicy dla trędowatych usytuowanej przed bramą Wroclawską w Poznaniu, KDW V, nr 322.

1420 r. – lipiec 4, Poznań – KDW VIII, nr 889.

1420 r. – grudzień 26, Osieczna – biskup Andrzej przebywa w miasteczku Osieczna koło Kościana, KDW VIII, nr 903.

1421 r. – listopad 19, Poznań, biskup Andrzej rezyduje w stolicy Wielkopolski, gdzie wystawia przywilej sołecki dla wsi Sękowo, KDW V, nr 344.

1421 r. – kwiecień 7, brak miejsca – Andrzej Łaskarz, biskup poznański potwierdza fundację ołtarza w katedrze poznańskiej, KDW VIII, nr 915.

1421 r. – brak daty dziennej, brak miejsca wystawienia dokumentu – Andrzej Łaskarz, biskup poznański rozstrzyga spór pomiędzy kanonikami katedralnymi a wikariuszami wieczystymi katedry poznańskiej, KDW VIII, nr 929.

1422 r. – lipiec 16 – Prokurator królewski Mikołaj Kiczka złożył wniosek o dopisanie kolejnych artykułów oskarżenia do przedłożeń procesowych [Lites 1422-1423].

1422 r. – lipiec 17 – W Poznaniu powołano pierwszych świadków, z których tylko część złożyła zeznania przed Antonim Zeno. Wśród nich było liczne grono członków poznańskiej kapituły katedralnej wraz z biskupem Andrzejem Łaskarzem oraz mieszczan poznańskich wraz z burmistrzem Mikołajem Pałuką [Lites 1422-1423, s. 143-144].

1422 r. lipiec 20, przebywający w Polsce legat papieski Antoni Zeno z Mediolanu (przybył do polski w lutym 1422 r.) rozpoczyna przesłuchania świadków. Miejscem przesłuchań były: Grzegorzew, Koziegłowy, Łęczycza, Poznań. Trwały one do 1 lutego 1423 r.

1422 r. – lipiec 21 – biskup Andrzej z Gostawic składa zeznania na procesie polsko-krzyżackim, toczącym się przed legatem papieskim Antonim Zeno.

H. Nowak, *Międzynarodowe procesy polubowne jako narzędzie polityki Zygmunta Luksemburskiego w północnej i środkowo-wschodniej Europie (1412-1424)*, Toruń 1981;

1422 r. – marzec 25, Rozdrażew – Biskup Andrzej z Gostawic potwierdza erekcję kaplicy Świętego Ducha w pobliskim Koźminie, KDW VIII, nr 938.

1422 r. – lipiec 1, Poznań – Biskup poznański potwierdza fundację kościoła szpitalnego Świętego Ducha poza murami Słupcy, KDW VIII, nr 943.

1422 r. – listopad 13, Poznań – Andrzej Łaskarz transumuje dokument lokacyjny wsi Szamarzewo pod Pyzdrami z 29 czerwca 1269 r., KDW VI, nr 16. Zobacz także KDW VIII, nr 951 (pobył biskupa w Poznaniu 12 lub 13 listopada tego roku).

1422 r. – listopad 17, Poznań – biskup Andrzej z Gostawic przebywając w Poznaniu wystawia dokument nadający kościołowi parafialnemu w Ślesinie dziesięciny z połowów ryb, KDW V, nr 365.

1423 – luty 25 – 1426 – sierpień 26 – biskup Andrzej Łaskarza transumuje przywilej erekcyjny parafii w mieście Rydzyna. KDW XI, nr 1968.

1423 r. – marzec 23 Papież Marcin 5 śle *salvus conductus* (pismo zapewniające bezpieczeństwo) Andrzejowi Łaskarzycowi udającemu się zapewne na Sobór Powszechny w Pawii, który rozpocznie obrady 23 kwietnia 1423 r., K. Ożóg, s. 280.

1423 r. sierpień 23, Andrzej z Gostawic przebywa we Włoszech, K. Ożóg, s. 283.

1423 r. – sierpień 25, Włochy – list Andrzeja z Gostawic G do Zbigniewa Oleśnickiego wystany z okazji jego nominacji na biskupa krakowskiego, K. Ożóg, s. 280-281; Codex Epistolaris saeculi XV I/1, nr 59.

1424 r. – styczeń 17, Rzym – biskup Andrzej z Gostawic wraz bratankiem Janem z Lichenia przebywa w Rzymie i uczestniczy w odwołaniu *Satyry* Jana Falkenberga. **Zobacz:** *Z dziejów filozofii i teologii na Uniwersytecie Krakowskim w XV wieku*, Kraków 2012 (tekst *Satyry* Jana Falkenberga); T. Kalisz OP, *Ego praedicator. Zarys biografii Jana Falkenberga*, Kraków 2021; T. Graff, *Studzy diabła, czy obrońcy chrześcijaństwa i apostołowie pogan? Kształtowanie wizerunku Polski i Polaków w świetle działań dyplomacji Władysława Jagiełły przeciw „Satyrze” Jana Falkenberga*, tekst dostępny w zasobach internetowych.

1424 r. – styczeń 23, Rzym – papież Marcin V w odpowiedzi na suplikę Jana z Lichenia, bratanka Andrzeja, biskupa poznańskiego, udziela zgody na erekcję kościoła parafialnego w jego rodzinnej rezydencji w Gostawicach, gdzie przebywa wraz z rodziną. Murowana świątynia ma nosić wezwanie Wniebowzięcia NMP, św. Benedykta Wyznawcy oraz Andrzeja Apostoła. Papież udziela trzyletniego przywileju odpustowego. Bullarium Poloniae IV, nr 1292.

1424 r. – styczeń 23, Rzym – Jan z Lichenia uzyskuje papieską zgodę Marcina V na erygowanie kościoła parafialnego p.w. św. Doroty w Licheniu. Kościół obdarzono przywilejem odpustowym. Bullarium Poloniae IV, nr 1293.

1424 r. – luty, Sienna – Andrzej z Gostawic przebywa w Siennie we Włoszech jako uczestnik Soboru Powszechnego i przewodniczy nacji niemieckiej. Podczas obrad debatują o miejscu przyszłego Soboru. K. Ożóg, s. 283.

1424 r. – marzec 17, władze miasta Pyzdry proszą biskupa Andrzeja o kanoniczne erygowanie altarii św. Stanisława, św. Wojciecha i św. Wawrzyńca w kościele parafialnym, S. Librowski, *Inwentarz realny dokumentów ADWł.*, t. I, Włocławek 1994, nr 239.

1425 r. – luty 6 – Mikołaj Kiczka, archidiacon gnieźnieński, wikariusz generalny biskupa poznańskiego zaświadcza, że otrzymał do wglądu dokument ordynariusza Andrzeja z Gostawic

z 30 grudnia 1424 r. polecając, aby kanonicznie erygował altarię w jednej z kaplic katedry gnieźnieńskiej, *Iura Vicariorum*, nr 153, 154.

1425 r. – czerwiec 29, Poznań – biskup Andrzej z Gostawic, rezyduje w stolicy Wielkopolski, KDW V, nr 413.

1425 r. -lipiec 4, Poznań – biskup Andrzej z Gostawic zatwierdza fundacje kanonii w kolegiacie Najświętszej Marii Panny w Poznaniu, KDW VIII, nr 1036.

1425 r. – grudzień 11, Ciążeń – Andrzej z Gostawic przebywa w rezydencji w Ciążeniu koło Słupcy, KDW VIII, nr 1064.

1425 r. – grudzień 24, Ciążeń, biskup Andrzej z Gostawic przebywa w Ciążeniu, KDW VIII, nr 1068.

1426 r. luty 21, Ciążeń – Andrzej Łaskarz, biskup poznański przebywa w Ciążeniu, KDW IX, nr 1080.

1426 r. – Andrzej Łaskarzyc, biskup poznański, Bullarium Poloniae V, nr 704.

1426 r. – Andrzej Łaskarzyc, biskup poznański, Bullarium Poloniae V, nr 705.

Postać biskupa poznańskiego Andrzeja z Gostawic (1362-1426) już po kilkunastu latach doczekał się biogramu autorstwa Jana Długosza (1415-1480) w jego *Vitae episcoporum posnaniensium*, wydanego drukiem w Braniewie w 1604 r. [tekst dostępny w zasobach internetowych]

Dwie najważniejsze daty z życia Łaskarza – urodzenia i śmierci – wciąż budzą wątpliwości. Pierwsza z nich znana tylko jak rok urodzenia wynika z jego zeznań złożonych na procesie polsko-krzyżackim w 1422. To rok 1362. Druga to data śmierci podawana w przedziale 23 – 25 sierpień 1426. Nekrolog opactwa cysterskiego w Łądzie nad Wartą, z którym Godziembów z Gostawic łączyły bliskie więzi klientarne, a samego Andrzeja z Gostawic, nawet sąsiedzkie, podaje dzień 23 sierpnia 1426 r.¹

Andrzej godność ordynariusza diecezji poznańskiej otrzymał po śmierci Piotra Wysza, biskupa krakowskiego, przeniesionego do Poznania w 1412 r., zmarłego w 1414 r. Jego matką była Dorota, a ojcem Łaszcz z Gostawic. Urodził się zapewne w 1362 r., co wynika z jego zeznań złożonych na procesie polsko-krzyżackim, toczącym się w 1422 r. przed legatem papieskim Antonim Zeno. Według *Roczników* Jana Długosza 25 sierpnia 1426 r. w zamku, którego budowę rozpoczął Wojciech, a on sam ją kontynuował. Relacje *Roczników* oraz *Żywotów* biskupów poznańskich, są bardzo zbliżone do wersji podanej przez *Kalendarz Krakowski*².

Długosz sporo miejsca poświęcił ostatnim latom życia biskupa Andrzeja, który zamierzał zrezygnować z obowiązków duszpasterskich i osiąść w klasztorze w Melk w Austrii. Obowiązki

¹ MPH V., s. 492. Biskupi poznańscy często rezydowali w pobliskim Ciążeniu.

² MPH I, s. 929. Zmarł 24 sierpnia 1426, tj. w dzień św. Bartłomieja Apostoła w zamku (bez wątplenia w Gostawicach) odziedziczonym po ojcu, który rozbudowywał.

ordynariusza zamierzał scedować swojemu bliskiemu współpracownikowi Mikołajowi Kozłowskiemu.

Kapituła poznańska po jego śmierci dokonała wyboru następcy. Został nim Mirosław z Brudzewa, parafialnej wsi koło Wrześni. Wyboru jednak nie zaakceptował król Władysław Jagiełło opowiadający się za elekcją Stanisława Ciołka, którego kandydaturę zatwierdził papież.

1426 r. – październik 15 – prowizja na biskupstwo poznańskie udzielona Mirosławowi z Brudzewa (wieś koło Słupcy). Do objęcia tronu biskupiego przez Mirosława z Brudzewa nie dopuścił król Władysław Jagiełło. Dopiero śmierć elekta otworzyła możliwość objęcia biskupstwa poznańskiego przez Stanisława Ciołka. **Zobacz:** K. Ożóg, s. 206, Bullarium Poloniae IV nr 1788.